

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. Quanto tempore durauerint plagæ AEgypto. cap.12.v.40.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

nus & Eusebius videntur assignare septuagesimum aut 72. Bonfrerius ponit 73. Chronicum Alexandrinum 76. Pererius & Cornelius 77. Petavius 78. Torriellus & Salius 79. inchoatum. Existimo Moysen natum circa annum vitæ Amram 78. desinentem aut 79. inceptum, cum Demetrio apud Eusebium qui Amram ortum annis 14. ante obitum Ioseph consignat, ante natum Moysen 78. quos annos si completos intelligamus, confirmabuntur ratio cinia Demetrii, qui mansioni Hebræorum in Aegypto tribuit annos 215. Si quidem ab ingressu in Aegyptum vsque ad mortem Iosephi sunt anni 71. à nato Moysen Exodum 80. quibus si adiungantur anni 78. quos Amram nascente Moysen compleuerat, conficit summa annorum 229. hinc autem subtrahi debentur quos Amram moriente Iosepho exegerat: & sic tandem remanebunt anni 152. moræ Israelis in Aegypto. Bonfrerius Demetrii auctoritatem de anno Natali Amram sequitur: at verò de Natali Moysis & moræ in Aegypto deserere cogitur: quia ipse Bonfrerius annos promissionis ab anno 70. Abrahami accersit: inde ad Cathodum annos 220. hinc ad Exodum 230. computat. Demetrius sequor.

CAPVT II. EXODI v. xi.

*Moyses
quādo re-
liquit au-
lam Pha-
raonis.*

IN diebus illis postquam creuerat Moyses. Anno videlicet Moysis 40. inquit Bonfrerius in hunc locum, Petavius in Tabulis: quibus alij assentiuntur, præter S. Stephano Act. 7. v. 23. dum ait: cum autem completeretur ei quadraginta annorum tempus, hoc est, cum Moyses ageret annum ætatis quadragesimum, inquit Cornelius, quod ita interpretatur Salius, vt cædes Aegyptij, & fuga Moysis contingerit anno ætatis illius quadragesimo currente. Solet nihilominus Moysis in tres æquales partes diuidi, & 40. primi anni habitationi ipsius in Aegypto assignari: 40. sequentes exilio in Madianitide, 40. postremi peregrinationi in deserto.

EXODI 2. v. 23.

Post multum verò temporis, mortuus est Rex Aegypti. Hæc ad illud ferè tempus referenda sunt, quo Deus Moysi, in rubo apparuit, & verisimiliter vno anno antequam Israel migraret ex Aegypto, signari possunt iuxta dicenda cap. seq.

CAPVT III. EXODI.

QVÆSTIO.

Quanto tempore plaga Aegypti durauerint.

*opinio
explicatur.*

HÆc quæstio præmittenda est, vt lucem præferat ijs, quæ sequuntur obscuriora. Abulensis, Adrichomius, Pererius, Torriellus, Cornelius vno ferè mense durationem harum plagarum absolutam putant, &

mirum 27. diebus. Nā vt cum Pererio Cornelius sub finem c. 7. Exod. ait, post primam plagam, vsque ad secundam tranſierunt dies 7. die nono ablata est ſe- cunda plaga ranarum, die 10. immiſſa eſt plaga tertia ſciniphum: die vndecimo Deus minatus eſt muſcas: duodecimo immiſit eas, & decimo tertio remouit. Die 15. minatus eſt, & infixit plagam quintam: die 16. inſiſta eſt ſexta plaga. Die 17. minatus eſt plagam ſeptimam, quæ inſiſta eſt die 18. & ſublata deci- mo nono. Die vigeſimo minatus eſt octauam plagam; die 21. infixit, & 22. re- mouit eam. Sequentibus tribus diebus, puta 23. 24. 25. durauit plaga tenebra- rum. Die 26. Pharao à ſe expulit Moysen, & media nocte ſequenti inſiſta eſt decima plaga cædiſprimogenitorum ſub initium diei 27. Vnus ergo ferè men- ſis lunaris fluxit, à prima plaga, vsque ad vltimam. Iam vero cum vltima pla- ga certiffimè contigerit decima quinta die menſis Niſan, qui reſponder noſtro Martio; hinc ſequitur primam plagam factam eſſe circa medium vltimi men- ſis, qui Hebræis dicitur Adar. Hæc ibi Sed & Bonfrerius Exodi 7. v. 7. diſertè negat, ſe iſs aſſentiri, qui annum integrum plagis Aegyptiacis, vel à Moysis re- uerſione in Aegyptum, vsque ad omnium Iſraelitarum egreſſum adſcribunt. Sati, inquit, ad eam rem vnus alterue menſis eſſe poteſt. Et confirmat ex eo, quod Moysen dicatur fuiſſe 80. annorum, quando ipſe & Aaron ſunt locuti ad Pha- raonem. Exodi 7. v. 7. Fæuent Faſti Sæculi qui viſionem rubi ſignant anno 81. vi- tæ Moysis. Suidas verbo *plagæ*, cenſet eas, 40. diebus tranſactas. Codomannus: eas inter 27. Martij & 25. Aprilis coërcet, quamuis apertè non neget eaſcitius fortaiſſe inchoatas.

2. Hebræi vero in Seder Olam cap. 3. & 5. duodecim meſes his plagis tri- buunt, ita nempe vt torus ferè annus octuageſimus ætatis Moysis, qui paria- tur quadringentefimo triceſimo à Promiſſione, hiſce plagis funeſtatus fuerit. Quibus in ſua Chronologia adſtipulatur Genebrardus, Carthuſianus, & Ca- rieranus in cap. 9. Exodi. Serarius Joſue 4. Fauet Comeſtor Exodi 19. & S. Proſper 1. p. cap. 36. cum ait, Sciniphes media æſtate morſu peſtifero Aegyptios inſeſtaſſe. Author etiam lib. 1. de mirabilibus S. ſcripturæ: notat in plagis Aeg- ypti reperiri, quæ omnibus anni temporibus conueniunt. Quam ſententiam ſecio deſendit Saliſanus an. m. 2543. à num. 15. idemque ſentire ait, quicumque harum plagarum initium ad annum 80. Moysis, & exitum ad alterum annum referunt. Hanc Chronographiam hiſce ferè argumentis confirmat. 1. Plaga quinta abſtulit equos, aſinos, camelos, omnia deniq; animantia Aegyptiorum, vt habetur Exodi 9. v. 3. & 6. & tamen diſcedentes ex Aegypto Iſraelitas iun- ctis ſexcentis curribus electis, & quicquid curruum in Aegypto erat proſecu- tus eſt Pharao. Exodi 14. v. 7. Non eſt autem per ſuaſu facile, poſt quintam pla- gam, quæ iuxta prioris opinionis aſſertores, non niſi 12. diebus Exodum præ- ceſſit,

R 3.

ceſſit,

cessit, tantam equorum copiam comparari, tot currus iungi potuisse, imò non pauca iumenta vlcerebus læsa, non pauca grandine septimæ plagæ intercepta videntur, vt insinuatur illo cap. 9. v. 25. his verbis: *Percussit grando in omni terra Aegypti, cuncta qua fuerunt in agris, ab homine, vsq; ad iumenta.* Mirum igitur foret, si tam exiguo dierum numero, tam multa iumenta, quibus Aegyptij Hebræos insecuti sunt, vel sanari, vel ad bellum parari possent. Deinde secunda plaga ranarum, quomodo vno die inferri, & sequenti mox auferri potuit: cum constet congregatas fuisse ranas in immensos aggeres, & inde terram compertuisse? Exodi 8. v. 14. præsertim cum Pharaeo, ante sequentis plagæ inflictio videns, quod data esset requies, dicatur *ingrauaſse cor suum.* v. 15. Tertio toto harum plagarum tempore, si Moyses & Aaron in Regia versati sunt, magnum fuit miraculum, quod non ferro, aut lapidibus opprimerentur: quin imò è terra Gessen, per intervalla ad Regem data fide publica accersiti videntur. Deniq; Pharaeo inflicta vna plaga; antequam alia succederet aliquanto tempore distulisse & moras de indultia traxisse putandus est, potius quam quod vno die promiserat, proximè sequenti negasse. Quod verò aliqui ex Iosepho addidisse grandinem, quæ fuit septima plaga *καὶ ἐβρέξε τὴν γῆν ἕως οὐρανοῦ*, vere vigente cecidisse non multum momenti habet, cum id mensi Nisan attribui possit, habita ratione Terræ promissionis.

Conclusio.

3. Vtraq; opinio suam habet probabilitatem: posterior tamen ob rationes iam allatas mihi probabilior videtur. Nam locus ille Act. 7. v. 30. de 40. annis quos Moyses in Madianitide transegisse scribitur, facile de incepto quadragesimo explicari potest, vt mox dicam cum Saliano, qui sub initium m. 2544. quatuor vltimas plagas circa Februarium & Martium, illius anni quo exitum est de Aegypto, contigisse arbitratur. Quo verò sensu Moyses dicitur fuisse 80. annorum quando Pharaonem allocutus est; dicam cap. 7. v. 7.

C. III. EXODI, v. 2.

Rubus ardens incombustus

Apparuit ei Dominus in flamma ignis de medio rubi. Huc spectant verba S. Stephani Act. 7. v. 30. *Expletis annis quadraginta, apparuit illi in deserto Sinai Angelus in igne flamma rubi: quibus significare videtur, hæc gestis fuisse exactis à fuga Moÿſis in Madianitidem annis 40. atque adeo anno 2544. tæ Moÿſis 81. inchoato. Ita visum Torniello, 4. ætatis anno 1. num. 4. & qui vno mense plagas omnes Aegypto inflictas putarunt. Alij censent verba S. Stephani, eo modo intelligi, quo Christi circumcisio facta dicitur postquam consummati sunt dies octo. Luca 2. v. 22. Et quo Iudæi asseriebant Christum dicitur post tres dies resurgam. Matthæi 27. v. 63. ita hæc apparitio facta sit, anno 2544.*

fuga Moyses, non omni sed aliqua parte expleto. Similis modus loquendi habetur Jeremiae 34. v. 14. *Cum completi fuerint septem anni, dimittat unusquisque fratrem suum Hebraum, qui venditus est ei, ut seruat tibi sex annis.* Quod clarius explicatur Exodi 21. v. 2. *si emeris seruum Hebraum, sex annis seruet tibi, in septimo egredietur liber gratis.* Et Deut. 15. v. 12. *sex annos seruet tibi; in septimo anno dimittes eum liberum.* Ita sentire videntur, qui plagas Aegypti ad 12. circiter menses protendunt, nisi forte dicant, Moysen in Madianitidem fugisse, sub initium anni vitae suae quadragesimi. Addunt Hebraei l. c. Deum diebus septem cum Moysen in rubo locutum diemque septimum incidisse in 15. mensis Nisan: anno vero sequenti Israelitas Aegypti excessisse. Probabilem huius rei coniecturam mouent rationes eorum, qui plagas Aegypti annum ferè tribuunt, deinde series eorum, quae de Moysen à Madianitide reditu, & oppressione Hebraeorum, post eius reditum narrantur, Exodi 5. & 6. praesertim illud ver. 12. *dispersus est populus per omnem terram Aegypti, ad colligendas paleas.* Haec enim omnia non videntur vno alteroque mente expediri potuisse.

CAPVT VII. EXODI, v. 7.

ERat autem Moyses 80. annorum, & Aaron octoginta trium, quando locuti sunt ad Pharaonem. Hos annos expletos putant ij, qui 10. plagas ad vnum mensum restringunt; alij currentes sumunt: ita vt hic annus octogesimus Moysen inchoatus duntaxat fuerit, quo anno maior pars plagarum laeuierit, reliquae plagae sub initium anni sequentis. Neque verò mordicus asserendum est, cum quis dicitur esse 80. annorum, eum illos annos expleuisse. Nam Gen. 7. v. 6 Noe dicitur fuisse *sexcentorum annorum, quando diluuij aqua mundauerunt super terram*: quem tamen annum Cornelius Bonfrerius & alij plurimi non absolutum, sed ineuntem aut saltem currentem accipiunt. Sicut igitur ibi Noe sexcentorum, ita hic Moyses dici potest fuisse octoginta annorum.

Actus Moyses ante Exodum.

CAPVT XII. EXODI, v. 2.

Mensis iste vobis principium mensum, primus erit in mensibus anni. Hebraeus ait: *primus vobis in mensibus anni.* supple sit, *velerit*, vt in Latino legitur, vel est: vt in Graeco. Hinc aliqui concludunt, non fuisse antea initium anni in Vere, sed in Autumno, nempe ineunte Tisri. Verum hoc argumentum non est efficax: simili enim modo scriptura loquitur de Iride in nubibus futura post diluuium: *arcum meum ponam in nubibus.* Gen. 9. v. 13. *Apparebit arcus meus in nubibus.* ver. 14. *Eritque arcus in nubibus.* v. 16. nec tamen licet inde inferre, arcum

Quando Nisan capit esse caput anni.

cum

cum antea in nubibus non apparuisse: cum ex communi interpretum sententia, non minus ante diluuium Iris in nubibus effullerit, quam postea. Sententia ergo esse potest: mensis, quo Hebræi ex Aegypto emigrarunt, non ex antiqua tantum consuetudine, quæ per non usum aboleri potest; sed ex Dei præcepto primus erit mensium anni facti. Et sicut Iris assumpta est in signum non futurum diluuii: ita mensis Nisan erit primordium anni, in memoriâ populi ex Aegyptoeducti. Neque vero Deus vetuit, quin alios in usus annum etiam ab Autumno auspiciantur Hebræi, puta in contractibus, in annis Sabbaticis & libilæis: sed tantum cauit, ut hinc annum sacrum ordiretur, siue antea sint solè indidem annos inchoare, siue non, ut dixi Gen. 1. q. 1. Potuit enim fuisse legitima causa, cur Israelitæ in Aegypto, annorum principia à Vere deducerent, quod olim factitabant Arabes, Damasceni, Romani ante Numam Pompiliam, ut hic notat Cornelius, & etiamnum faciunt Chineses & Japonij, qui paulo citius annum inchoent quam Hebræi.

C. XII. EXODI. v. 40.

Habitatio autem filiorum Israel, quæ manserunt in Aegypto, fuit quadringentesimo triginta annorum. Hos annos Exodo terminari fatentur omnes; sed de eorum initio non exigua est quæstio.

De initio horum, 430 annorum 1. opinio falsa.

1. **G**enebrardus, Eugubinus, Stapletonus, Marsus, eos à descensu Iacobi in Aegyptum computant: sed eos hallucinari apertè docet Scriptura. Caath enim in Aegyptum cum Auo suo venit Gen. 46. v. 11. vixitque annos centum triginta tres. Exodi 6. v. 18. Huius filius Amram vitæ suæ cursum absolvit, annis 137. ibid. v. 20. quibus si addantur 80. quos Exodi tempore Moyses habebat; non nisi 350. anni colligentur, è quibus demenda est ætas in qua erat Caath, cum Aegyptum ingressus est, & anni quos post genitum Amram idem Caath inter viuos transegit, illi etiam quos Amram iam nato Moyses traduxit. Altius igitur accersendum est horum annorum exordium quam *χαραχάσας* Iacobi, cum esset 130. annorum. Gen. 47. v. 9.

2. opinio falsa.

2. Paræus hos 430. annos deducit ab anno 85. Abrahæ, quando Deus cum Abrahamo fœdus confirmasse asserit, idque ex cap. 15. & 16. Geneleos ostendere conatur, ut refert Petavius lib. 9. cap. 24. vbi hoc commentum bene refellit; tum quia licet Abrahamus illo anno 85. ætatis suæ Agarem sibi matrimonio iunxerit: non tamen constat vtrum sacrificium illud, de quo Gen. 15. v. 10. fœdus, de quo ibidem v. 19. in annum 85. Abrahæ inciderit. Tum quia S. 16. manifestè, inquit, de prima illa *ἡ τῶν γενησάντων* loquitur, quæ anno Abrahæ 75. facta. Quæ mox ex dicendis clariora euadent.

3. opinio conclusio.

3. Communi authorum supputatione hæc 430. annorum summa, ab eodem tempore ducit originem, quo Abraham annos natus 75. Deum vocantem